

فرمانده شوخ طبع جبهه‌ها

به مناسبت سالروز شهادت سیدمحمد رضا دستوار، قائم‌مقام لشکر ۲۷محمد رسول الله(ص)

۲۲

دوشنبه ۱۳ تیر ۱۴۰۱ | ۴ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ | سال سیام و شماره ۸۵۳۶

سنن الهی، معلول اعمال

انسان

نگاهی کوتاه به سنن الهی وعده شده در قرآن کریم

۲۳

الکی گران!

دستمزد اکبر عبیدی برای اجاره‌تشین‌ها که سال ۶۶ در اکران اول تهران ۱۸ میلیون تومان فروخت، ۴۷ هزار و ۵۰۰ تومان بود

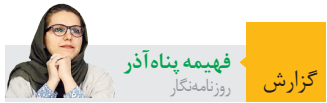
۲۴

فرهنگ

تلاش برای ۲۰ درصد مخاطب

حضور چهره‌ها و بازیگران در مراسم افتتاحیه و اکران مردمی کمکی به فروش فیلم هانمی کند

زهرا رحمانی‌نیا

سالن پر دلیلی بر اکران فیلم خوب نیست

رحمان سیفی‌آزاد، تهیه‌کننده سینمایی گویند «معتقدم اینکه گفته می‌شود فیلم خوب یا فیلم فیلمی تماشا کنند و سینما و فیلم دیدن برایشان ضرورت نیست. ما قشری از مخاطبان خاموش را داریم که به هر دلیلی به سینما نمی‌آیند؛ کسی هم راه‌حلی برای کشاندن این مخاطبان ندارد. موضوع دیگری که تهیه‌کننده فیلم می‌آید که آیا تمام مخاطبان سینما از هر قشری در سالن‌های سینما حضور دارند؟ آیا ما برای تمام قشرهای سینما فیلم می‌سازیم و اکران می‌کنیم؟ واقعیت این است که در حوزه جذب مخاطب دایره بسیار محدودی وجود دارد. مردم در این وضعیت، زمانی به سینما می‌روند که یا فیلم کم‌دی روی پرده باشد یا اینکه فیلم با موضوع اجتماعی روز و داغ جامعه باشد. این نوع فیلم‌ها شاید بتوانند مخاطب امروز را آن هم با این تورم و گرانی به سالن سینما بکشانند.»

گروتسک عجیب

تهیه‌کننده روز ششم در ادامه صحبت‌هایش با بیان این مطلب که فیلم دیدن خودش یک نوع آداب است، به موضوع اقتصادی اشاره می‌کند و اینکه بخش اعظم جامعه امروز از سوبسید

استفاده می‌کنند و با اعلام خود مسئولان ۸۰ درصد بارانه‌بگیر داریم و این افراد سینما را در اولویت خود ندارند. سیفی‌آزاد در توضیح بیشتر می‌گوید: «برای ۲۰ درصد باقیمانده، سینما می‌تواند یک تفریح باشد که بیایند و فیلمی تماشا کنند و سینما و فیلم دیدن برایشان ضرورت نیست. ما قشری از مخاطبان خاموش را داریم که به هر دلیلی به سینما نمی‌آیند؛ کسی هم راه‌حلی برای کشاندن این مخاطبان ندارد. موضوع دیگری که تهیه‌کننده فیلم می‌آید که آیا تمام مخاطبان سینما از هر قشری در سالن‌های سینما حضور دارند؟ آیا ما برای تمام قشرهای سینما فیلم می‌سازیم و اکران می‌کنیم؟ واقعیت این است که در حوزه جذب مخاطب دایره بسیار محدودی وجود دارد. مردم در این وضعیت، زمانی به سینما می‌روند که یا فیلم کم‌دی روی پرده باشد یا اینکه فیلم با موضوع اجتماعی روز و داغ جامعه باشد. این نوع فیلم‌ها شاید بتوانند مخاطب امروز را آن هم با این تورم و گرانی به سالن سینما بکشانند.»

وی می‌گوید: «بودجه دولتی برای تولید فیلم کم است و این بودجه‌ها به موضوعاتی تعلق می‌یابد که در نهایت مخاطب کم سینما را در برمی‌گیرد. در بخش خصوصی هم فیلمسازی آنقدر گران است که با توجه به شرایط صنعت سینمای ایران و عدم فروش فیلم در خارج از کشور، سازندگان فیلم تنها امیدواری‌شان فروش داخلی است که این فروش هم با توجه به میزبان هزینه تولید توجیه اقتصادی ندارد.»

کارگردان فیلم «ماجان» وضعیت امروز سینمای ایران و مخاطبانش را گروتسک عجیب خواند و البته آنقدر هم امیدوار نیست. سیفی‌آزاد یادآور می‌شود: «در شورای اکران فیلم، بهترین راه‌حل را قرار دادن یک

فیلم کم‌دی در جدول اکران می‌دانند، فیلم هم دارد، اما نکته اینجاست که ما به بازیکنان فیلم‌های کم‌دی هم نزدیک می‌شویم، بیشتر بازیگران ما در این فیلم‌ها به دهه‌های بعد از ۴۰ سالگی رسیده‌اند، اما هیچ نسل جدیدی از بازیگران موفق تربیت نشده‌اند. زمانی می‌رسد که برای تولید فیلم‌های کم‌دی هم نظمه پایانی می‌گذاریم. شرایط سینما خیلی عجیب و غریب است. همه می‌خواهند کاری کنند، اما کسی نمی‌تواند. حتی مسئولان ما تلاش می‌کنند کاری انجام دهند و در نهایت صورت مسئله را پاک می‌کنند. به لحاظ شرایط اقتصادی باید در سینما هم سوبسید در نظر گرفته شود. به‌نظرم عدالت فرهنگی وجود ندارد. این تنها برای سینما نیست در تئاتر و موسیقی هم وضعیت این‌گونه است. مسئولان به فکر تولید فیلم خوب یا موضوع خوب نباشند به این فکر کنند که چگونه می‌توان مخاطبان گسترده‌ای را به سالن سینما کشاند. سینما امری صنعتی – فرهنگی است که باید به هر ۲ مقوله فکر شود.»

بلیت شناور مردم را به سینما نمی‌آورد

سیدجمال ساداتیان کیفیت فیلم‌ها را مهم‌ترین عامل کشاندن مردم به سینماها می‌داند و با اشاره به وضعیت اقتصادی جامعه به

همشهری توضیح می‌دهد: «در ۲ سال گذشته، بیشترین بهانه نرفتن مردم به سینما، شیوع کرونا بود و حالا عنوان می‌شود بلیت سینما گران است، اما باز هم با شناور قیمت بلیت مردم به سالن‌های سینما نمی‌روند. معتقدم مهم‌ترین دلیلش فیلم‌ها و کیفیت آنهاست.»

تهیه‌کننده فیلم «متری شیش و نیم» ادامه می‌دهد: «هم‌اکنون علاوه بر درجه‌بندی قیمت بلیت سینما و شناور کردن قیمت‌ها، سه‌شنبه‌ها هم بلیت سینما نیم‌بهاست، اما آنقدرها در فروش فیلم و جذب تماشاگر مؤثر نیست. وقتی فیلمی خوب نباشد از تعداد تماشاگر هم کم می‌شود. مردم ایران به شدت زمان‌مند اوقات فراغت می‌باشند و می‌توانند آن را بکنند و سینما می‌تواند این نیاز را تا حد خود برآورد و در مقایسه با تئاتر و سینما و دیگر تفریح‌ها، ارزان‌ترین است. اما باز هم کم‌رونق است.» تهیه‌کننده «به رنگ ارغوان» به برگزاری مراسم و حضور سربلین‌ها در اکران‌های مردمی اشاره می‌کند و اینکه فعالیت‌های این چنینی در بسته‌های تبلیغاتی یک فیلم می‌تواند باشد که تأثیر زیادی در افزایش مخاطب ندارد. شاید این موضوع در تئاتر جواب بدهد، اما در سینما ایستور نیست.»

رقابت ۱۸ فیلم در جشنواره شهر

۱۸ اثر به بخش مسابقه سینمایی هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم شهر راه یافتند. در گزارش‌هایی که فروش مستغاثی، سیدمحمد رضا خوشرو و عباس رافعی، اعضای هیأت انتخاب این بخش، ۱۸ فیلم بلند سینمایی ایرانی برای رقابت در این بخش انتخاب شدند. براساس این گزارش، اسامی آثار این بخش به شرح زیر است: «آفتاب گرگ و میش» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی محسن دانش‌وربیری، «ایمو» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی هاشم مرادی، «شنای پروانه» به کارگردانی محمد کارت و تهیه‌کنندگی رسول صدرعاملی، «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی‌فر و تهیه‌کنندگی حبیب‌الله والی‌نژاد، «سته دختران» به کارگردانی منیر قیدی و تهیه‌کنندگی محمدرضا منصوروی، «بدون قرار قبلی» به کارگردانی بهروز شعبی و تهیه‌کنندگی محمودبابایی، «وانتافه» به کارگردانی محمدحسین امینی‌همدانی و تهیه‌کنندگی محمدجواد موحّد، «منصور» به کارگردانی سیاوش سرمدی و تهیه‌کنندگی جلیل شعبانی، «مرد بازنده» به کارگردانی محمدحسین مهدویان و تهیه‌کنندگی امیرنسان و کامران حجازی، «خورشید» به کارگردانی مجید مجیدی و تهیه‌کنندگی مجیدمجیدی و امیرنسان، «هناس» به کارگردانی حسین دارابی و تهیه‌کنندگی محمدرضا ششاه، «پروا» به کارگردانی مهرا مهدویان و تهیه‌کنندگی محمدرضا مصباح، «ملاقات امید شمس و تهیه‌کنندگی امیرنسان، «آینه‌دار» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی پویان کاظمی، «آبادان یازده ۶۰» به کارگردانی مهرداد خوشبخت و تهیه‌کنندگی حسن کلایی، «بدو» به کارگردانی مهدی جعفری و تهیه‌کنندگی محمدرضا مصباح، «سب طلایی» به کارگردانی یوسف حاتمی‌کیا و تهیه‌کنندگی «شهر بانو» به کارگردانی مریم بجرالعلومی و «موقعیت مهدی» محصول سینما فیلم و «دسته دختران» محصول بنیاد سینمایی فارابی و حوزه هنری هستند، «بدون قرار قبلی» نیز با مشارکت بنیاد سینمایی فارابی ساخته شده است.

پیمان چشمپندی بهرام افتتاحیه فیلم «۹۰» عکس: خیرگزاری صبا

شهاب مهدوی گزارش

«بیوتوک»، «بازیوو» و «تی‌تی»

از چهارشنبه می‌آیند

تغییر چهره اکران

۳۳ فیلم از ۳۳ ژانر مختلف از ۲۲ روز دیگر روی پرده سینماها خواهند آمد. در گزارش‌هایی که فروش فیلم‌های در حال اکران خیلی جالب توجه نیست، قرار است یک فیلم قهرمان محور، یک کار کودک و فیلمی اجتماعی اکران عمومی شود. سخنگوی شورای صنفی نمایش از اکران ۳۳ فیلم جدید از چهارشنبه این هفته خبر داد. به گفته همایون اسعدیان در جلسه دیزوز شورای صنفی مصوب شد فیلم سینمایی «بازیوو» به کارگردانی امیرحسین قهرایی به سرگروهی پردیس کورش، «تی‌تی» ساخته آیدا پناهنده در پردیس ایران‌مال و «بیوتوک» به کارگردانی مجید صالحی به سرگروهی مگامال از چهارشنبه این هفته ۱۵ آتیرماه اکران شوند. سخنگوی شورای صنفی نمایش با اشاره به قیمت بلیت سینماها هم مهر گفت: قیمت بلیت سینما تغییر نمی‌کند، اما براساس یک توافق مشترک با تهیه‌کننده و سینماداران در سانس‌هایی امکان ارائه بلیت شناور وجود دارد.

بیوتوک، سینمای قهرمان محور

فیلم «بیوتوک» نخستین تجربه سینمایی مجید صالحی در جایگاه کارگردان است که معمولاً به‌علت شباهت اسمی با سیدمجید صالحی بازیگر و کارگردان سینما و تلویزیون اشتباه گرفته می‌شود. بیوتوک در ابتدای مهرماه ۱۳۹۸ کلید خورد. مهتاب کرمانی، هادی حجازی‌فر و احسان بذلی بازیگران ۳ نقش اصلی فیلم هستند. مجید صالحی فیلمش را متعلق به سینمای قهرمان محور دانسته است. این کارگردان در روزهای ساخت بیوتوک به هنرانلاین گفته بود: من سال‌ها شاگرد افرادی چون مسعود کیمیایی و عباس کیارستمی بودم و سینمای آنها مورد علاقه من بوده است. از سوی دیگر سینمای فرد زینه‌مان را نیز دوست دارم و می‌دانم که کارم سخت است و ریسک بالایی دارد. چرا که کاراکترهای فیلم بر تعداد هستند و بسته به ژانر همه‌چیز اتفاق می‌افتد. در این فیلم، من ۳ بازیگر جدید دارم که قهرمان فیلم هستند و کنار بازیگران حرفه‌ای با ایفای نقش می‌پردازند که مجموع این عوامل سبب می‌شود تا احساس کنم فیلم در گیشه حضور مؤثقی خواهد داشت، چرا که مردم، سینمای قهرمان پرور و چهره‌های جدید را دوست دارند. از سوی دیگر سعی کردم در این فیلم تلفیقی از سینمای کلاسیک و پست‌مدرن را داشته باشیم.

بازیوو، نماینده سینمای کودک

«بازیوو» به کارگردانی امیرحسین قهرایی که بیشتر ناش‌را با برنامه‌های دوربین مخفی به یاد می‌آوریم فیلمی در ژانر کودک است. این فیلم، داستان مایان، مخترع بازی‌ها و خالق سرزمین بازیوو را روایت می‌کند که برای نجات سرزمینش از چنگال سیلوس به‌دنبال پیدا کردن قهرمانی از میان بچه‌هاست، اما زوین سپرچه دست و پا چلفتی، بدترین انتخاب ممکن برای این کار است. بزمان بازیوو، برزو ارجمند، محمدرضا هدایتی، لیلدا کیانی، مسخر ذکریا، مجید افشاری و رضا شفیعی‌جم در این فیلم نقش آفرینی کرده‌اند.

تی‌تی، فیلم محبوب منتقدان

تی‌تی را می‌توان شاخص‌ترین فیلم این فهرست دانست. فیلم محبوب منتقدان در جشنواره سی و نهم که در چند فستیوال خارجی هم مورد توجه قرار گرفته است، آیدا پناهنده که پیش از این با فیلم‌های «ناهید» و «اسرافیل» توانسته بود توجه منتقدان را به خود جلب کند، در بهمن ۹۹ با فیلم تی‌تی در جشنواره فیلم فجر حضور داشت. به دلیل حضور تی‌تی در بخش مسابقه جشنواره توکیو، این فیلم در بخش‌های بهترین فیلم و کارگردانی جشنواره فجر دآوری نشده. تی‌تی در جشنواره فجر در رشته‌های بهترین فیلمنامه، فیلمبرداری و موسیقی فیلم، نامزد سیمرغ شد. این فیلم از نگاه منتقدان به‌عنوان اثر برگزیده جشنواره سی و نهم فجر برگزیده شد و در ۲ سال اخیر در چند جشنواره بین‌المللی حضور یافته است. تی‌تی قرار بود در آذر سال گذشته روی پرده بیاید ولی سازندگان در نهایت تصمیم گرفتند اکران فیلم را به زمانی مناسب‌تر موکول کنند. تی‌تی در برابری معرفی به تی‌تی خله است که می‌خواهد بشریت را نجات دهد و آشنایی او با یک استاد فیزیک، ماجراهای بازی‌های روزندگی‌اش به‌وجود می‌آورد. الناز شاکر دوست، پارسا پیروزفر و هوتن شکیبا بازیگران اصلی این فیلم هستند.

لیلی رشیدی به «پدر» پیوست

لیلی رشیدی، بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون در جدیدترین تجربه بازیگری خود بر صحنه تئاتر با نمایش «پدر» به طراحی و کارگردانی آرونددشت‌آزای روی صحنه می‌رود. این نخستین تجربه همکاری رشیدی و دشت‌آزای در عرصه تئاتر است. رضا گیانیا، یاز یگر با سابقه سینما، تلویزیون و تئاتر نیز در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازد. «پدر» نوشته فلوریان زلزر جدیدترین کار کمپانی فیلم و هنرهای اجرایی «پروگول» است. یکی نمایشنامه «پدر» است. از پرطرفدارترین آثار زلزر، نمایشنامه «نویس فرانسوی در جهان است که نخستین بار در سال ۲۰۱۲ منتشر و در پاریس اجرا شد. گروه این روزها تمرین‌های خود را بر سرای آغاز اجرای عمومی در شهر پور سال‌جاری سپری می‌کند.

۱۸ دقیقه جزو جذاب‌ترین و مهم‌ترین پروژه‌های سینمایی بروک بودند. بروک در ایران چهره‌ای شناخته‌شده بود و کتاب‌ها و مقالات و گفت‌وگوهایش ترجمه و منتشر شده و خود را بر سرای آغاز اجرای عمومی در شهر پور سال‌جاری سپری می‌کند.

پیتر بروک، کارگردان بلندآوازه تئاتر، در ۹۷ سالگی درگذشت

پادشاه فضای خالی

پیتر بروک، کارگردان بلندآوازه تئاتر، شنبه ۱۱ تیر در ۹۷ سالگی درگذشت. بروک بارها جوایز معتبری مثل تونی، امی، لاریس بیوسه و... را برده بود و او را در زمان حیاتش «بزرگ‌ترین کارگردان زنده تئاتر» می‌نامیدند. عمده شهرت بروک به بهره‌گیری از عناصر تئاتر شرقی در تئاتر معاصر بازمی‌گردد. کریس گیگاندر در «گار دین» بروک را کارگردانی توصیف کرده که طرز تفکر درباره تئاتر را با آثارش در کمیته سلطنتی شکسپیر در سالن Bouffes du Nord در فرانسه - سالن تئاتر ویرانی در پاریس که برای بیش از ۳۰ سال مقر بروک بود - و در دهکده‌های آفریقای که بازیگرانش به اجرای بادیه می‌پرداختند، باز تعریف کرد. بروک در کتاب «زندگی من در گذر زمان» (ترجمه کیومرث مرادی، نشر قطره) نوشته: «سینما و تئاتر شخص را پاری می‌دهند تا به هر کجا که می‌خواهد، برود.» (ص. ۲۱) بروک خیلانتش را پرواز می‌داد و در اسطیر و افسانه‌های شرق به گردش درمی‌آورد و هر آن مایه و مفهومی را که مناسب و متناسب با فکر و نگرشش می‌یافت، به کارهایش می‌آورد. هر اجرایی برای بروک فرصتی برای آزمودن شیوه جدیدی از زندگی بود. فرهنگ‌های نو، آداب و رسوم نو و آیین‌های کهن او را به خود جذب می‌کرد و بروک دروازه‌های روحتش را به روی این تجربیات می‌گشود و ضمیر و جانش را اسیراب می‌کرد. بروک از کودکی خیال‌پرداز

تئاتر

بود و می‌خواست ورای هر آنچه را واقعی می‌نمود، ببیند و در یابد. در همین کتاب نوشته که در کودکی بیش از تئاتر به سینما علاقه داشته: «صنعت سینما آفق‌های جدیدی به دنیای دیگری بود. من به‌ندرت به تماشای نمایش می‌رفتم و اگر هم می‌رفتم با بی‌میلی بود. مادرم با ذوق و عزمی راسخ مرا به نمایش می‌برد، درحالی که پدرم چشمک می‌زد و می‌گفت: «ما اهل هنر نیستیم، ولی هنرمندان را دوست داریم.» من معمولاً مجذوب نمایش می‌شدم ولی یکبار که تئاتر داستان و اجرایی جذاب نمایش، احساس کردم که درها و محیط صحنه تخیل مرا به بند کشیده‌اند. پس از آن پرسش‌هایی در ذهنم نقش بست: «آنها از کجا هدایت می‌شوند؟ یا «بشت برده چه خبر است؟» روزی پرده بالا رفتم و صحنه چیزی جز سه دیوار از اتاق پذیرایی نبود. صحنه مورد نظر عرشه‌ای از یک کشتی مسافری اقیانوس پیما بود و بعید به‌نظر می‌رسید که چنین کشتی باشکوهی بتواند ناگهان دو طرف صحنه را بپیماید. من باید می‌فهمیدم دل‌هیاهایی که از درهای ضخیم آهنی می‌گذرند به کجا ختم می‌شود و چه چیزی پس و پنجره‌های کشتی هست.» (ص. ۲۲) همین پرسش‌ها و کنجکاوی‌ها بود که بروک را شیفته و شیدای تئاتر کرد، چنان شیفته که بیشتر عمرش را به کندوکاو در دنیای نمایش و شیوه‌های نوین در اجرا مشغول بود. تئاتر برای بروک حرفه و پیشه نبود؛ خود زندگی بود. بروک معتقد بود هر فرهنگی